

विश्वलोपः प्रवर्त्तेत यदि राजा न पालयेत् । यानं वस्त्रमलङ्कारान् रत्नानि विविधानि च ।
 हरेयुः सहसा पापा यदि राजा न पालयेत् । पतेद्वज्रविधं शस्त्रं बद्धा धर्मचारिषु ।
 अधर्माः प्रगृहीतः स्याद्यदि राजा न पालयेत् । मातरं पितरं वृद्धमाचार्यमतिथीन् गुरुं ।
 क्लिप्तोयुरपि हिंस्युर्वा यदि राजा न पालयेत् । बधबन्धपरिक्षेपो नित्यमर्थवताम्भवेत् ।
 ममत्वञ्च न विन्देयुर्थ्यदि राजा न पालयेत् । अन्ताश्चाकाल एव सुर्लोकोऽयं दस्युसाङ्गवेत् ।
 पतेयुर्नरकं घोरं यदि राजा न पालयेत् । न योनिदोषो वर्त्तेत न कृषिर्न वणिक्पथः ।
 मज्जेद्वर्त्मस्तयो न स्याद्यदि राजा न पालयेत् । न यज्ञाः सम्प्रवर्त्तेयुर्विधिवत् स्वाप्तदक्षिणाः ।
 न विवाहाः समाजो वा यदि राजा न पालयेत् । न वृषाः सम्प्रवर्त्तेरन्न मथ्येरंश्च गर्गराः ।
 घोषाः प्रणाशं गच्छेयुर्थ्यदि राजा न पालयेत् । त्रस्तमुद्दिग्गहदयं हाहाभूतमचेतनं ।
 क्षणेन विनश्येत् सर्वं यदि राजा न पालयेत् । न संवत्सरसत्राणि तिष्ठेयुरकुतोभयाः ।
 विधिवद्दक्षिणावन्ति यदि राजा न पालयेत् । ब्राह्मणाश्चतुरो वेदान्नाधीयोरंस्तपस्विनः ।
 विद्यास्त्राता व्रतस्त्राता यदि राजा न पालयेत् । न लभेद्वर्त्मसंश्लेषं हतविप्रहता जनः ।
 हर्त्ता सुखेन्द्रियो गच्छेद्यदि राजा न पालयेत् । हस्ताद्वस्त्रं परिमुषेद्भिद्येरन् सर्वसेतवः ।
 भयान्तं विद्रवेत् सर्वं यदि राजा न पालयेत् । अनयोः सम्प्रवर्त्तेरन् भवेद्वै वर्णसङ्करः ।
 दुर्भिक्षमाविशेद्राष्ट्रं यदि राजा न पालयेत् । विवृत्य हि यथाकामं गृहद्वाराणि शेरते ।
 मनुष्या रक्षिता राज्ञा समन्तादकुतोभयाः । नाक्रुष्टं सहते कश्चित् कुतो वा हस्तलाघवं ।
 यदि राजा न सम्यग्गां रक्षयत्यपि धार्मिकः । स्त्रियश्चापुरुषा मार्गं सर्वालङ्कारभूषिताः ।
 निर्भयाः प्रतिपद्यन्ते यदि रक्षति भूमिपः । धर्ममेव प्रपद्यन्ते न हिंसन्ति परस्परं ।
 अनुगृह्णन्ति चान्योन्यं यदा रक्षति भूमिपः । यजन्ते च महायज्ञस्तथो वर्णाः पृथग्विधैः ।
 युक्ताश्चाधीयते विद्या यदा रक्षति भूमिपः । वार्त्तामूलो ह्ययं लोकस्तयो वै धार्यते सदा ।
 तत्सर्वं वर्त्तते सम्यग्यदि रक्षति भूमिपः । यदा राजा धुरं श्रेष्ठामादाय वहति प्रजाः ।
 महता बलयोगेन तदा लोकः प्रसोदति । यस्याभावेन भूतानामभावः स्यात् समन्ततः ।
 भावे च भावो नित्यं स्यात् कस्तं न प्रतिपूजयेत् । तस्य यो वहते भारं सर्वलोकभयावहं ।
 तिष्ठन् प्रियहिते राज्ञ उभौ लोकाविमौ जयेत् । यस्तस्य पुरुषः पापं मनसाऽप्यनुचिन्तयेत् ।
 असंशयमिह क्लिष्टः प्रेत्यापि नरकं व्रजेत् । न हि जात्ववमन्तव्यो मनुष्य इति भूमिपः ।
 महती देवता ह्येषा नररूपेण तिष्ठति । कुरुते पञ्चरूपाणि कालयुक्तानि यः सदा ।
 भवत्यग्निस्तथादित्यो मृत्युर्वैश्रवणो यमः । यदा ह्यासीदतः पापान् दहत्युग्रेण तेजसा ।
 मिथ्योपचरितो राजा तदा भवति पावकः । यदा पश्यति चारेण सर्वभूतानि भूमिपः ।
 सपुत्रपौत्रान् सामात्यास्तदा भवति सोऽन्तकः । यदा त्वधार्मिकान् सर्वांस्तीक्ष्णैर्दण्डैर्निधच्छति ।
 धार्मिकांश्चानुगृह्णाति भवत्ययं यमस्तदा । यदा तु धनधाराभिस्तर्पयत्युपकारिणः ।

२५४०

२५४५

२५५१

२५५५

२५६०

२५६५